

Cd. Zbieraliśmy podpisy

12.08.2021 r. przed Ratuszem w Sędziszowie Mtp.

16 i 19.08.2021 r. na Rynku w Ropczycach

TU rodziła się opozycja

Andrzej Filipczyk, Członek Prezydium ZR na otwarciu wystawy.

13 sierpnia 2012 r. przed Urzędem Marszałkowskim Województwa Podkarpackiego, Instytut Pamięci Narodowej Oddział w w Rzeszowie zaprezentował wystawę „TU rodziła się opozycja.

Między Czerwcem '76 a Sierpniem '80", którą przygotował w 45. rocznicę protestów robotniczych z czerwca 1976 roku. To kolejna z cyklu wystaw „TU rodziła się Solidarność”.

red.

40 rocznica ogólnopolskiego strajku drukarzy

Dni bez prasy cz. I

Politykom opozycji totalnej, którzy rozpętali nagonkę na rząd Zjednoczonej Prawicy zarzucając mu, że rzekomo niszczy wolne media i wprowadza monopol medialny, należy przypominać, w jaki sposób traktowali niesprzyjające im media w okresie, gdy to oni sprawowali rządu. Warto im także przypomnieć, jak wyglądał rzeczywisty monopol medialny w czasach PRL. Doskonałą okazją do tego jest 40 rocznica ogólnopolskiego strajku drukarzy.

W latach 1980-81, w okresie 15-miesięcznej legalnej działalności NSZZ „Solidarność”, często dochodziło do akcji protestacyjnych sprowokowanych antyzwiązkową działalnością władz PRL. Jednym z większych i ważniejszych protestów tamtego okresu były „Dni bez prasy” - 19-20 sierpnia 1981 roku.

Wyrażając 31 sierpnia 1980 roku formalnie zgodę na powstanie i działalność niezależnych związków zawodowych, komuniści nie pogodzili się z utratą monopolu na sprawowanie władzy, w tym monopolu informacyjnego, realizowanego poprzez podporządkowane PZPR środki masowego przekazu. Podpisując porozumienia gdańskie, zobowiązujące ich do realizacji słynnych 21 postulatów, komuniści formalnie zgodzili się (w punkcie 3) by radio, telewizja i prasa służyły do wyrażania różnorodnych myśli, poglądów i sądów, jednak postulat tego, podobnie jak innych, nie zamierzali realizować.

Realizację tej akcji zawieszono po wystosowaniu przez premiera Wojciecha Jaruzelskiego apelu o „dziewięćdziesiąt spokojnych dni”. Jednakże partyjne media, nie zważając na obowiązywanie „spokojne dni”, coraz bardziej bezpardonowo atakowały Związek.

7 sierpnia 1981 roku media opublikowały oświadczenie rządowe informujące o rzekomym zerwaniu przez Związek rozmów z rządem (m.in. w kwestii dostępu „S” do środków masowego), choć faktycznie rozmowy te jedynie zawieszono.

Działaczy „S” oskarżano m.in. o arogancję, naruszanie zasad rokowań, jak również o działania godzące w interes państwa, społeczeństwa i narodu. Jednocześnie uniemożliwiono im ustosunkowanie się w mediach do tych oskarżeń i sprostowanie za wartych w nich ewidentnych kłamstw.

W zaistniałej sytuacji, Krajowa Komisja Porozumiewawcza „S” podjęła 12 sierpnia decyzję o przeprowadzeniu w dniach 19 i 20 sierpnia ogólnopolskiej akcji protestacyjnej, polegającej na wstrzymaniu w całym kraju druku i kolportażu gazet codziennych. Decyzja KKP o przeprowadzeniu bojkotu prasy została entuzjastycznie przyjęta nie tylko przez drukarzy i kolporterów, ale także przez znaczną część dziennikarzy. Wspierała ją również Rada Główna Episkopatu Polski, apelując jednocześnie do rządu o powstrzymanie się „od jątrzenia i drażniącej propagandy”.

Medialne ataki na „S”

je-kl

Jawne wymigiwanie się władz PRL z realizacji podpisanych porozumień musiało prowadzić do ostrych konfliktów z „Solidarnością”, które potęgowały jeszcze medialne ataki władz na Związek. Stąd też już na początku roku 1981 pojawił się pomysł zorganizowania przez „S” bojkotu oficjalnej prasy, poprzez ogłoszenie 13 lutego „dniem bez prasy”.

Rysunek zamieszczony w „Rzeszowskiej Solidarności” z sierpnia 1981 r.